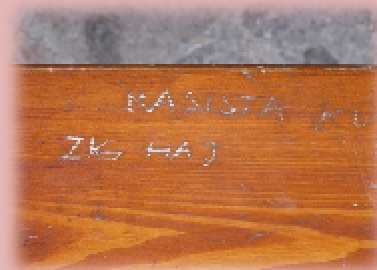

Bol krásny slnečný deň. Nakolko mám nad 60 rokov a zdravotné problémy, po výdatnom obede som si ľahla. Zrazu som počula klopanie na dverách. Bola to moja priateľka z detstva, ktorá sa ma úspešne snažila zlákať na prechádzku. S radosťou som prikývla. Poobzerali sme si staré budovy v meste a zaspomínali sme si na svojich spolužiakov, priateľov. Povedali sme si kto – kde býval a veru neraz sme pri spomienke na tých čo už pomreli zahorekovali. Možno je to vekom, ale pomerne skoro sme sa unavili a tak sme sa rozhodli, že si dáme fajnú zmrzlinu a pomalým, ležérnym krokom sa prejdeme k našej starej, dobrej Zoltánke, **keďže v meste pri fontáne hrali detváky futbal, korčuľovali sa a vykrikovali oplzlé slova.** My sme už na toto staré, nechceli sme narušiť ich kruhy. Dnešná mládež len mávne nad starými rukou a tým je vec zažehnaná.

Dlhý čas sme civeli na tabulu Mestský park Zoltánka.

Hľadám keď park – tak lavičky! A predstav si Dadka, ani jedna - jediná lavička, ktorá by podoprela naše staré hnaty. „Tak teda park pri kostole“, povedali sme si. V celom parku dve lavičky, aj to obsadené, na cintorín sme už radšej ani nepomysleli, hovorí sa, že tam si oddýchneme až keď nás Pán Boh povolá k sebe, nemalo by to takto byť! Je pravda, že dnešná moderná mládež si majetok vôbec necení, **ale ako je potom možné, že v iných mestách sú možnosti na oddych neobmedzené?** Sú tam stále tie isté lavičky, akurát, že sa každoročne prefarbia. **Čo keby sa aj tu začali vyrábať veci natrvalo? Ved' takto darmo budeme mať krásne prostredie, keď my starší si nebudeme mať kde sadnúť.** Čo keby sme pracovali systematickejšie a dôslednejšie? **Mesto by si mohlo dať záväzok, ak nie je zástancom trvalých vecí tak nech sa páči 5 lavičiek ročne, alebo na nás starších mestu už vôbec nezáleží?**

S pozdravom Martuška

Dúfam, že Ťi to dôjde milá Dadka, ja som zástankyňou klasických zvyklostí, preto som Ťi radšej poslala dopis. Adresu som si odpýtala od Tvojej maminky, poznám ju ešte z detstva. Vieš, môj vnuk sa ma snaží zmodernizovať a tak budem veľmi rada keď sa uvidím na obrazovke počítača. Každý deň Tvoju stránku dôsledne sledujem, ani by si mi neverila ako ma vedia pobaviť Tvoje články. Kde si sa toľko ukrývala? Mne sa to javí tak, že budeš vzácnou perlou pre toto mesto. Ty si ma zrejme nepamätáš, toho času som Ťa často stretávala v mestských lahôdkach. Už ako malá si bola veľmi výrečná a vždy si svätosväte tvrdila, že budeš spisovateľkou. Zo srdca Ťi to želim!

Foto: www.dadka.sk

Milá teta Martuška!

Budem úprimná, tiež som skôr zástankyňou klasicizmu a preto ma Váš list neskutočne potešil a dojal. Je to vlastne prvý písomný exemplár, ktorý sa priamo dotýka mojej stránky. Najradšej by som ho preskenovala a vystavila na obdiv, samozrejme len s Vaším súhlasom.

Pýtala som sa maminky na Vás, snažila sa mi vysvetliť kto ste, ale máte pravdu, ja si Vás žiaľ nepamätám. **Som však nesmierne šťastná, že sledujete moju stránku** a že ste sa rozhodli na nej angažovať svojím pravdivým príbehom.

Úplne sa stotožňujem s Vaším názorom a tejto problematike som sa venovala niekoľkokrát. Viac sa o tom hovorí, menej sa o tom píše a vo veci sa nekoná. **Moje stanovisko je však nemenné, niekde si za to môže me aj my sami.** Akonáhle začneme v danej problematike kolektívne uvažovať a vydáme voči mestu meritórnú, nekompromisnú požiadavku, neexistuje, že nám mesto nevyhoví. Ja sa možno budem opakovať, ale **mesto tvoria obyvatelia, bez obyvateľov nie je mesto!** Týmto sa riadia aj vyspelejšie krajiny. Pod pojmom „vyspelejšie krajiny“ rozumiem tie časti osídlenia planéty Zem, kde si ľudia už stihli uvedomiť, že ak je pre nich obloha zelená a lúka modrá len preto, lebo si znalosti v oblasti farieb nemali kedy doplniť, nezatarasia cestu tým, ktorí majú rozšírené obzory (veď vo všeobecnosti globalizácie platí, že obloha je zaručene modrá a lúka zaručene zelená, výnimku tvoria napríklad zasnežené stráne a zamračené oblaky, kdežto s výnimkami takýchto inteligentných rozmerov vždy treba rátať.)

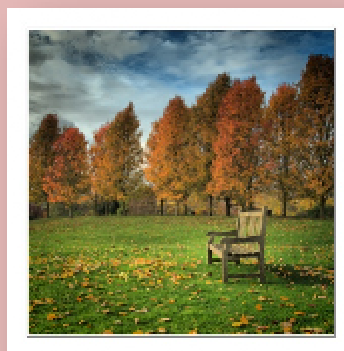
Možno mi neveríte, ale **ak si úprimne želáme lavičky, my tie lavičky bude me mať!** Som si istá, že **vedenie mesta by s radosťou privítalo všetky doplňujúce nápady ohľadom zefektívnenia nášho každodenného života v meste Tornaľa,** veď predsa

náplň ich práce je aj o spolupráci a nielen o práci ako takej. **To len my sme sa naučili veriť tomu, že nám nevedia, nemôžu a nechcú vyjsť v ústrety,** veď pokiaľ viem, zatiaľ sme nepodali žiaden návrh, akurát, že sme sa dvakrát verejne zišli na Občianskom fóre kde sa v podstate tí, čo sa „akože“ „nenávidia“ stihli v pomerne krátkej dobe „akože“ spriatelíť. Nie nadarmo sa hovorí: „Keď chceš s vlkmi žiť, musíš s nimi vyt!“

Mesto sa nemôže podriaďiť každej individuálnej požiadavke, to je jasné. Ja chcem prácu, Johny Walker červený Cadillac, Janko Hruška svätý pokoj...všetkým sa vyhovieť nedá! **Pokiaľ sa však vytvorí skupinka, ktorej sa bude hovoriť: „My chceme...“ to by ste sa čudovali tetuška moja!** My sa však jednotlivo snažíme preraziť hlavou múr namiesto toho, aby sme začali ľudsky komunikovať a potom bedákame nad tým, že si nemáme kam sadnúť.

Foto:

http://images.google.sk/imgres?imgurl=http://photo.vivo.sk/photos/3202/133667/316c89f_t.jpg&imgrefurl=http://www.vivo.sk/user/100Kocur/photos&usq=9qAmy_pmqst6qqCCPhLmI/z6IU=&h=120&w=120&sz=17&hl=sk&start=15&tbnid=wCU1ZzeHn9VcEM:&tbnh=88&tbnw=88&prev=/images%3Fq%3Dsmutn%25C3%25A1%2B%2Blavi%25C4%258Dka%26gbv%3D2%26hl%3Dsk

Nie ste ani z ďaleka jediná obĉianka nášho mesta, ktorú to trápi. Mňa to strašne mrzí, pretože kým sa ľudia prebudia, bude to chvíľu trvať, to nie je len tak...vedieť zmýšľať jednotne! S kolektívnym vedomím treba vedieť narábať. Chce to pokoru a umlčanie chamtivého ega „Ja - Moje“ MY, tetuška zlatá, MY...a NAŠE! Žiaľ vyzerá to tak, že kým si to MY uvedomíme, hodnota „NÁŠHO“ sa podeje kdesi do neznáma, lež určite to má svoj zmysel, hm...aspoň mám o čom písať.

Ďakujem Vám tetka za milé uznanie v podobe srdečného želania, snáď raz...v žiadnom prípade som tú nádej nepochovala. **Vždy budem hľadať cestu, ktorou sa Vám cteným čitateľom budem môcť prihovoriť.**

S pozdravom Vaša Dadka

Foto: <http://ao-institut.cz/Galerie/Priroda/Krajina/detail/0071-lavicka.jpg>